

Cílem práce bylo popsat, jak na pozadí českého kontextu ovlivňují přesvědčení a praktiky učitelů způsob, kterým je vedena matematická argumentace ve výuce matematiky na druhém stupni základní školy a nižších gymnáziích. V první studii charakterizují prostřednictvím studia dokumentů český kurikulární kontext a aspekty odůvodňování obecných matematických vztahů ve vybraných učebnicích. Druhá studie se na příkladu šesti vybraných učitelů zaměřuje na učitelova přesvědčení a praktiky týkající se argumentace, které byly zjišťovány rozhovory a náslechy na jejich vyučovacích hodinách. Pro poslední studii byli vybráni tři učitelé s odlišnými přístupy k výuce a v jejich výuce byly sledovány konkrétní případy praktik týkajících se argumentace. Praktiky byly posuzovány na pozadí norem, které existují v dané třídě, vzhledem k povaze odůvodňování matematických pravidel a k charakteristikám argumentů. Studie zřetelně poukázala na míru vlivu učebnic a žáků na použité argumenty. Ukázalo se, že učitelův důraz na efektivnost (ve smyslu naplnění školních osnov) na straně jedné a jeho důraz na zprostředkování porozumění žákům na straně druhé vedou k odlišným implementacím kurikula. Analýza kurikulárního kontextu a učitelských praktik naznačuje, že odůvodňování pravidel je ve zkoumaném kontextu obecně chápáno jako důležité, ale postrádá jasný kognitivní záměr pro žáky. V národním kurikulu navíc neexistují jasné pokyny, které by podpořily důraz na zprostředkování porozumění a osvojování si specifických způsobů myšlení.